

de ontbijttafel

Ochtendgebaar met koffie en warm brood,
Ik bevinger beslagen ramen,
vang in bomen geritsel van wind en zon,
speel met vlinders en hommels op bloemen en
onder de tafel kruimels voor gekwetter.
De geur van wat jong en mooi is,
een lentedag met de schreeuw van
beginnen.
In ochtendrobe wijst zij mij op
het palet van zang en roemt
lichtgroen met een zoen,
de kleur van
voorjaarsliefde en geluk.

Zij duidt met een hand,
het land van morgen vol
groei en bloei aan en
there is more to come.
Waar heb ik dat gevoel van toen,
gelaten, waar liet ik de tafel van
het gebaar, die morgen, in mei,
los?

25-3-2015
MM